

ƠN GỌI TU DÒNG VÀ PHỤC VỤ NGƯỜI NGHÈO

- Làm sao dung hòa đời sống vừa chiêm niệm tu dòng vừa dẫn thân hoạt động tông đồ giữa đời?

Đó là mối khắc khoải tìm kiếm của bà **Adélaide Champion de Cicé, phụ nữ Pháp**.

Sinh năm 1749, Adélaide Champion de Cicé là con út của gia đình Công Giáo quý tộc có 12 người con. Được 1 tuổi thì Adélaide mồ côi cha.

Ngay từ thơ ấu, cô bé đã tập sống hãm mình chay tịnh và có lòng yêu thương tha thiết các trẻ em nghèo. Chính cô bé đi xin tiền nơi các người thân trong gia đình và trong họ hàng, để giúp đỡ các trẻ nghèo.

Ngoài ra cô bé có lương tâm quá bén nhạy gần như là bối rối. Cô bé thường ăn năn hối hận cả những lỗi lầm nhỏ bé nhất.

Nhưng trái lại, cô bé có tính hơi kiêu ngạo và dễ cáu kỉnh, do

đó Adelaide luôn cố gắng tẩy trừ các tật xấu này, để "tránh xúc phạm đến THIÊN CHÚA và làm vui lòng Ngài", như lời cô bé vẫn nói.

Trở thành thiếu nữ, Adelaide nhất quyết dâng đức trinh khiết cho Đức Chúa GIÊSU, Đấng Tình Quân Chí Thánh.

Ý muốn là thế, nhưng làm sao để thực hiện được? Adelaide chỉ biết nhẫn nhục chờ đợi thánh ý Chúa tỏ hiện trong những cơ hội thuận tiện, khiến cô có thể thi hành ước nguyện cao cả của mình. Trong khi chờ đợi, Adelaide ngoan ngoãn sống bên mẹ hiền, vừa chuyên chăm cầu nguyện, vừa tận tụy giúp đỡ người nghèo.

Sau cùng, tiếng Chúa gọi quá mạnh nên cô xin vào tu dòng các nữ tu Thăm Viếng. Nhưng ở không được bao lâu thì người anh của cô là Đức Cha Jean-Baptiste, lúc đó đang làm Giám Mục Auxerre, truyền cô phải trở lại gia đình để phụng dưỡng mẹ già. Adelaide đành phải vâng lời anh. Năm đó nàng đã 27 tuổi.

Phương châm cuộc sống của Adelaide:

- **Mỗi biến cố xảy ra đều đến từ bàn tay THIÊN CHÚA.**

Do đó dù phải sống giữa thế gian, cô vẫn cố gắng duy trì đời sống trầm lặng, kết hợp mật thiết với Chúa.

Sau khi mẹ qua đời vào năm 1784, nàng bắt đầu tìm kiếm con đường ơn gọi cho riêng mình, và nghĩ đến việc thành lập một hội dòng có thể thực hiện cùng lúc hai lý tưởng: chiêm niệm và hoạt động.

Bối cảnh xã hội Pháp vào cuối thế kỷ 18 là một xã hội tục hóa và bách hại Giáo Hội Công Giáo, do đó, nếu các tu sĩ vừa dẫn thân hoạt động giữa đời, vừa kín đáo sống đời chiêm niệm, sẽ tránh được nhiều khó khăn phiền nhiễu do chính quyền cách mạng Pháp gây ra.

May mắn thay, Adelaide gặp được vị Linh Mục dòng Tên, Cha De Clorivière, cùng mang nặng ưu tư khắc khoải như cô.

Thêm vào đó, cả hai cùng có lòng kính mến đặc biệt Đức Nữ Trinh Rất Thánh MARIA.

Ngày 2-2-1791, hai chi nhánh nam và nữ của "Hội Đức Bà MARIA" chính thức ra đời tại Montmartre.

Nhưng rồi thử thách xảy đến cho Chị Adelaide. Đầu năm 1804, Chị liên lụy trong vụ khủng bố chống lại Bonaparte, vì đã cứu giúp một bệnh nhân, chủ mưu vụ khủng bố này. Chị Adelaide bị gọi ra hầu tòa. Luật sư của Chị nảy ra diệu kế. Thay vì biện hộ cho Chị bằng lời, ông gọi tất cả người nghèo được chính Chị và những thành viên trong "Hội Đức Bà MARIA" cứu giúp, đến và tuần hành trước tòa án. Tòa bị bắt buộc tha bổng cho Chị.

Sau Chị, vào năm 1804, đến phiên Cha De Clorivière bị tù 5 năm.

Trong thời gian này, Chị Adelaide lãnh trách nhiệm điều khiển "Hội Đức Bà MARIA" cả hai ngành nam và nữ. Sau đó, từ năm 1814, khi Cha De Clorivière lo việc phục hồi các Cha Dòng Tên tại Pháp, Chị phải một mình đảm nhận cho đến khi qua đời vì kiệt sức vào năm 1818, hưởng thọ 69 tuổi.

... "Lạy Thượng Đế của bậc tổ tiên, xin rộng ban cho con Đức Khôn Ngoan hằng ngự bên tòa Chúa. Xin đừng đuổi con đi mà chẳng nhận làm con. Vì thân này là tôi tớ, con của nữ tỳ Ngài, số phận mỏng manh, cuộc đời vắn vỏi, việc pháp đình lẽ luật, con bé bỏng hiểu chi! Quả thế, con người ta dẫu thập toàn đi nữa mà chẳng có Đức Khôn Ngoan của Ngài, thì cũng kể bằng không vậy .. Tự cõi trời thánh thiêng Chúa ngự, xin gửi Đức Khôn Ngoan Ngài tới, xin phái đến từ tòa cao vinh hiển, để phù trì và đồng lao cộng khổ với con, cho con biết điều đẹp ý Chúa. Vì Đức Khôn Ngoan hiểu biết tất cả, sẽ khôn khéo hướng dẫn con trong việc con làm, lấy quyền năng vinh hiển mà gìn giữ con" (Sách Khôn Ngoan 9,5-11).

(M. Landercy, "Figures de Femmes au sein du Peuple de Dieu", Médiaspaul, 1987, trang 160-161).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt

